

eficacitate înaltă în tratarea afecțiunilor parodontale. Ameliorarea stării generale și locale a evaluat în termen scurt, dolișitate, inflamația, epitelizarea s-a desfășurat mai rapid. Metoda a fost bine tolerată de pacienți, nu provoacă reacții adverse, reduce termenul de tratament ce justifică utilizarea ei pe larg în practică.

Bibliografie:

1. V. Ghicavii, S. Sirbu, Farmacoterapia afecțiunilor stomatologice, (ed. 2) Chișinău 2002.
2. V. Burlacu, V. Fala, Secretele endodontologiei clinice, Chișinău 2007.
3. М. Д. Машковский, «Лекарственные средства», Москва 1988.

Prezentat la 19.05.2008

EVALUAREA ACTIVITATII PROCESELOR REGENERARII OSOASE LA ADMINISTRAREA COMPUSILOR ZINCULUI SI DETERMINAREA CELOR MAI ACTIVI (I LOT). APRECIEREA DOZEI OPTIME LA ADMINISTRAREA ADUCTULUI TRIFLUORACETATULUI DE ZINC CU PICOLINA.

Rezumat

A fost depistată aprecierea dozei optime la administrarea aductului trifluoacetatului de zinc cu picolina. Rezultatele analizelor au fost colectate în baza a 12 compuși de zinc administrați la 96 șobolani albi de laborator.

Grupul de studio a fost comparat cu grupul de referință după rezultatele biochimice în osul femoral și parodontal care a permis aprecierea gradului de influență enzymatic și evaluarea fiecărui component separat.

Doza optimă de administrare a fost testat pe 36 șobolani împărțiți în 5 grupe (0,25 mg; 0,5 mg; 0,75mg; 1 mg; 1,25 mg Zinc la 100 g din masa corporală).

Rezultatele biochimice au arătat că doza optimă a fost 1,0 mg Zinc/100g masa corporală.

Summary

The evaluation of the activity of osteoregenerative processes under the administration of Zn compounds determining the most active ones (I lot)

Finding the most optimal dozes for administering of Zn- Trifluoracetate with γ -picoline.

12 compounds of Zinc were administrated to 96 white lab. rats and the results were analyzed. The groups of study were compared to the whitnes group by the biochemical results in the paradontium and femoral bone, which have permitted to appreciate the grade of enzymatic influence and though evaluating each compound separately.

The optimal doze for administrating The Adduct of Trifluoracetate Zn with γ -picoline was analyzed on 36 rats separated in 5 grouops and the whitnes group (0,25mg; 0,5 mg; 0,75 mg; 1 mg; 1,25 mg of Zinc at 100 g corporal weight)

The biochemical results have demonstrated that the most optimal was 1,0 mg Zn/100g corp. weight).

Actualitatea temei

Viteza celor mai diverse reacții de biosinteza, a proceselor de creștere și dezvoltare a celulelor și organelor, a proceselor de transport și de reparație, și multor alte aspecte ale activității vitale este determinată de intensitatea proceselor metabolice. Datorită acestui fapt în ultimul timp un rol important în aprecierea timpurie a stării țesuturilor parodontale în dinamica dezvoltării procesului patologic experimental, cit și sub influența tratamentului le revin cercetarilor biochimice, inclusiv enzimologice . Cautarea de mai departe a testelor biochimice, ce ar permite de a aprecia starea funcțională a țesuturilor parodontale atit la norma, cit și în cazul pa-

Gheorghe Granciu

*Universitatea de Stat de
Medicina si Farmacie
„N. Testemitanu“
Catedra de protetica
dentara si ortodontie*

tologiei, este absolut necesar și pentru dezvoltarea cunoștințelor despre patogeniza parodontitei. În conformitate cu aceste date concomitent cu examinarea obiectivă a țesuturilor parodontale, investigațiile radiografice, histologice, noi am efectuat diverse cercetări biochimice pentru a aprecia influența compusilor coordinați ai zincului asupra țesuturilor ce înconjoară dintele, separat și în oasele femorale. Metodele clinice stomatologice determină numai procese progresate, adică starea locală în cavitatea bucală, radiologia, alte metode, vor depista schimbările respective în țesuturile parodontale sub acțiunea diferiților factori abia numai după o perioadă mai îndelungată de timp. Din aceste considerente, cercetările enzimologice se aplică pe larg în stomatologia experimentală.

Material și metode

Cercetarea influenței compusilor zincului asupra proceselor osteoregenerative, în condiții normale, a fost efectuată pe 96 sobolani, cu masa corpului 180—220 g. Animalele au fost împărțite în 12 grupe egale. Sobolanilor tuturor grupelor, cu excepția grupei martor, li s-a introdus subcutanat 3 zile la rând compusul cercetat al zincului. În experiența a fost folosită cantitatea de substanță ce corespunde dozei 0,5 mg Zn / 100 g masa corp. Aprecierea influenței celui mai activ compus — aductului trifluoracetatului de Zn cu γ -picolina asupra proceselor osteoregenerative la administrarea lui în diverse doze, a fost efectuată pe 36 sobolani albi, cu masa corpului 90—110 g, împărțiti în grupa martor și 5 grupe experimentale.

Scopul cercetării

Cercetarea acțiunii compusilor coordinați ai zincului asupra proceselor regenerative în țesuturile parodontale și osoase. Evidențierea celui mai activ și aprecierea dozei optime de administrare a lui.

Rezultatele obținute

Evidențierea activității proceselor metabolice în țesuturile parodontale și osoase sub influența compusilor zincului. Pentru a găsi un compus al zincului care ar stimula pronunțat procesele regenerative în parodont, noi am cercetat o serie mare de compusi ai zincului, folosind metoda enzimologică. Având în vedere rolul fosfatazei alcaline în procesele de sinteză și mineralizare a matrixului osos organic, a fost studiată influența compusilor zincului asupra activității fosfatazei alcaline. Rezultatele obținute (fig. 1), permit a constata sporirea activității fosfatazei alcaline în țesutul osos al parodontiului sub influența $Zn(CF_3CO_2)_2(\gamma Pic)_2$ și $Zn(CHO_2)_2 \cdot 2H_2O$.

Același proces de creștere a activității enzimei menționate are loc și în oasele femorale sub influența $ZnSO_4 \cdot 7H_2O$; $ZnCF_3CO_2)_2(\gamma Pic)_2$; $Zn(CF_3CO_2)_2 \cdot 4H_2O$; $Zn(CHO_2)_2 \cdot 2H_2O$. S-a relevat că în țesuturile parodontale și alte țesuturi osoase sporirea mai pronunțată a activității fosfatazei alcaline la administrarea compusului coordinațiv al zincului $Zn(CF_3CO_2)_2(\gamma Pic)_2$.

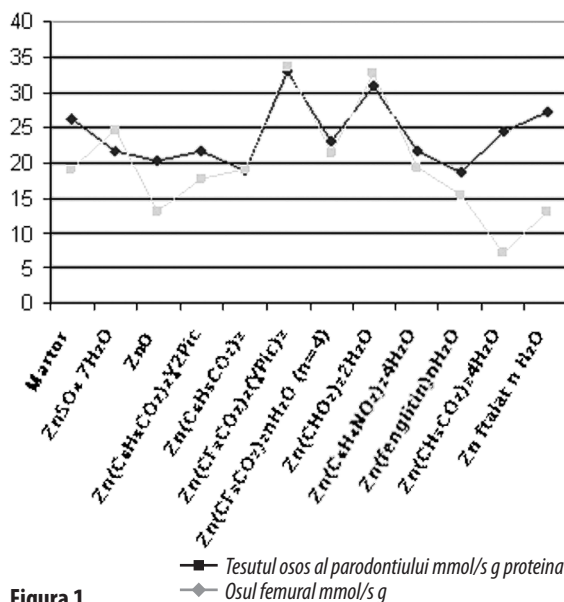

Figura 1

Influența compusilor zincului asupra activității fosfatazei alcaline în țesutul osos la sobolanii albi

Intrucit faptul creșterii însemnate a activității fosfatazei alcaline are loc în cazul sporirii numărului de osteoblasti sau a activității lor funcționale (. .), se poate conchide că cel mai pronunțat efect de stimulare a activității funcționale a osteoblastilor s-a manifestat la folosirea compusului $Zn(CF_3CO_2)_2(\gamma Pic)_2$. Nesemnificativ se schimbă activitatea fosfatazei alcaline în țesutul osos al parodontiului sub influența compusilor $Zn(CH_2CO_2)_4 \cdot H_2O$; $Znftalat_n H_2O$; iar în oasele femorale — sub influența $Zn(C_6H_5CO_2)_2 \cdot \gamma Pic$; $Zn(C_6H_5CO_2)_2$.

În celelalte cazuri are loc scăderea activității fosfatazei alcaline. Astfel, în țesutul osos al parodontiului inhibă activitatea fosfatazei alcaline următorii compusi — $ZnSO_4 \cdot 7H_2O$; ZnO , $Zn(C_6H_5CO_2)_2 \cdot 2Pic$; $Zn(C_6H_5CO_2)_2$; $Zn(CF_3CO_2)_2(\gamma Pic)_2$; $Zn(C_6H_4NO_2)_2 \cdot 4H_2O$; $Zn(fenglitin)_n H_2O$. Dintre acești compusi ai zincului exercită acțiune inhibitoare mai puternică asupra fosfatazei alcaline compusul $Zn(C_6H_5CO_2)_2$ și $Zn(fenglitin)_n H_2O$. În oasele femorale scad activitatea fosfatazei alcaline compusii ZnO , $Zn(fenglitin)_n H_2O$; $Zn(CH_3CO_2)_2 \cdot H_2O$; $Zn ftalat_n H_2O$; mai puternic activitatea fosfatazei alcaline fiind inhibată de $Zn(CH_3CO_2)_2 \cdot H_2O$.

Urmărind influența compusilor zincului asupra activității arilsulfatazelor A și B (fig. 2) s-a stabilit că compusul $ZnCF_3CO_2)_2(\gamma Pic)_2$ și $Zn ftalat_n H_2O$ contribuie la sporirea activității enzimei menționate în țesutul osos al parodontiului, ceea ce indică intensificarea proceselor de biosinteză a proteinelor în țesutul cercetat. Majoritatea compusilor studiați — ZnO , $Zn(C_6H_5CO_2)_2 \cdot 2Pic$; $Zn(C_6H_5CO_2)_2$; $Zn(CF_3CO_2)_2(\gamma Pic)_2$; $Zn(CHO_2)_2 \cdot 2H_2O$; $Zn(C_6H_4NO_2)_2 \cdot 4H_2O$; $Zn(fenglitin)_n H_2O$ contribuie la creșterea activității ARS-azelor A și B în oasele femorale, această creștere fiind mai mare în urma acțiunii ZnO și $Zn(CF_3CO_2)_2(\gamma Pic)_2$.

Modificările din activitatea ARS-azelor A și B s-a dovedit neînsemnate în urma acțiunii compusilor $ZnSO_4$

H_2O ; ZnO ; $\text{Zn}(\text{CF}_3\text{CO}_2)_2$; $\text{Zn}(\text{C}_6\text{H}_4\text{NO}_2)_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$; $\text{Zn}(\text{fenglitin})_n \cdot \text{H}_2\text{O}$; $\text{Zn}(\text{CH}_3\text{CO}_2)_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$ — pentru țesutul osos al parodontiului și în urma acțiunii $\text{ZnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$; $\text{Zn}(\text{CF}_3\text{CO}_2)_2$ — pentru oasele femorale. Influența inhibitoare asupra ARS-azelor A și B exercită în țesutul osos al parodontiului — $\text{Zn}(\text{C}_6\text{H}_5\text{CO}_2)_2 \cdot 2\text{Pic}$; $\text{Zn}(\text{C}_6\text{H}_5\text{CO}_2)_2$ și $\text{Zn}(\text{CHO}_2)_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$; iar în oasele femorale — inhiba puternic activitatea acestei enzime compusii $\text{Zn}(\text{CH}_3\text{CO}_2)_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$ și Zn ftalat $n\text{H}_2\text{O}$.

Influența compusilor zincului asupra activității arilsulfatazelor A și B în țesutul osos la sobolani albi

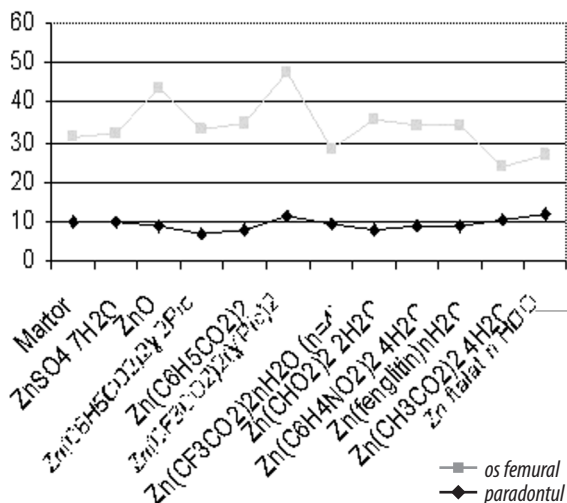

Figura 2
Influența compusilor zincului asupra activității arilsulfatazelor A și B în țesutul osos la sobolani albi

Printre numeroșii factori care reglează intensitatea reacțiilor metabolice, un rol deosebit revine nucleotidelor adenilice, cu funcții destul de diverse în organism. Reglarea metabolismului nucleotidelor adenilice în țesuturi se realizează cu participarea unor sisteme enzimatice, principalele enzime ale acestui sistem fiind adenzindezaminaza (ADA — za) și adenilatdezaminaza (AMP -aza), ce controlează nivelul AMP și adenzinei în celulă. Pentru a aprecia modificările în sistemul nucleotidelor adenilice prin acțiunea compusilor studiați ai zincului, noi am studiat activitatea ADA-azei și AMP-azei în oase. În figura 3 sunt prezentate datele despre acțiunea compusilor zincului asupra activității ADA-azei în oase.

Rezultatele obținute relevă, că majoritatea compusilor studiați ai zincului contribuie la creșterea în diversa măsură a activității ADA-azei în oase. Sporirea esențială a activității enzimei menționate în țesutul osos al parodontiului are loc sub influența compusilor $\text{ZnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$; $\text{Zn}(\text{C}_6\text{H}_5\text{CO}_2)_2 \cdot 2\text{Pic}$; $\text{Zn}(\text{CF}_3\text{CO}_2)_2 \cdot (\text{Pic})_2$; $\text{Zn}(\text{CHO}_2)_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ și $\text{Zn}(\text{C}_6\text{H}_4\text{NO}_2)_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$ în oasele femorale același proces este asigurat de compusii $\text{Zn}(\text{CF}_3\text{CO}_2)_2 \cdot (\text{Pic})_2$; $\text{Zn}(\text{CF}_3\text{CO}_2)_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$; $\text{Zn}(\text{C}_6\text{H}_4\text{NO}_2)_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$. Practic nu influențează asupra activității ADA-azei în țesutul osos al parodontiului — ZnO ; $\text{Zn}(\text{fenglitin})_n \cdot \text{H}_2\text{O}$ și Zn ftalat $n\text{H}_2\text{O}$; iar în oasele femorale — $\text{Zn}(\text{CH}_3\text{CO}_2)_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$.

În ceea ce privește efectul compusilor zincului asupra AMP-azei (fig. 4), contribuie la spori-

rea activității acestor enzime, în țesutul osos al parodontiului și în oasele femorale, numai respectiv $\text{Zn}(\text{C}_6\text{H}_5\text{CO}_2)_2 \cdot 2\text{Pic}$; $\text{Zn}(\text{C}_6\text{H}_5\text{CO}_2)_2$; $\text{Zn}(\text{CHO}_2)_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$; și $\text{Zn}(\text{CF}_3\text{CO}_2)_2 \cdot (\text{Pic})_2$; $\text{Zn}(\text{CHO}_2)_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$; $\text{Zn}(\text{C}_6\text{H}_4\text{NO}_2)_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$ Acțiune inhibitoare asupra acestei enzime exercită în țesutul osos al parodontiului compusii $\text{ZnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$; $\text{Zn}(\text{CF}_3\text{CO}_2)_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$; Zn ftalat $n\text{H}_2\text{O}$; iar în oasele femorale — compusii ZnO , $\text{Zn}(\text{CF}_3\text{CO}_2)_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$; $\text{Zn}(\text{fenglitin})_n \cdot \text{H}_2\text{O}$; $\text{Zn}(\text{CH}_3\text{CO}_2)_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$; Zn ftalat $n\text{H}_2\text{O}$. Ceilalți compusi ai zincului influențează neînsemnat asupra activității AMP-azei.

Din rezultatele investigațiilor deducem, că activitatea enzimei beta glucuronidazei este marcată puternic de $\text{ZnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$; $\text{Zn}(\text{CF}_3\text{CO}_2)_2 \cdot (\text{Pic})_2$; $\text{Zn}(\text{C}_6\text{H}_4\text{NO}_2)_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$ în oasele femorale. Compusii zincului — ZnO , $\text{Zn}(\text{C}_6\text{H}_5\text{CO}_2)_2$; $\text{Zn}(\text{CF}_3\text{CO}_2)_2 \cdot (\text{Pic})_2$; $\text{Zn}(\text{CHO}_2)_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$; $\text{Zn}(\text{fenglitin})_n \cdot \text{H}_2\text{O}$; $\text{Zn}(\text{CH}_3\text{CO}_2)_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$; Zn ftalat $n\text{H}_2\text{O}$ inhibă neînsemnat, iar compusii $\text{ZnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$; $\text{Zn}(\text{C}_6\text{H}_5\text{CO}_2)_2 \cdot 2\text{Pic}$; $\text{Zn}(\text{CF}_3\text{CO}_2)_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$; $\text{Zn}(\text{C}_6\text{H}_4\text{NO}_2)_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$ inhibă mai puternic activitatea — GLD-azei în țesutul osos al parodontiului.

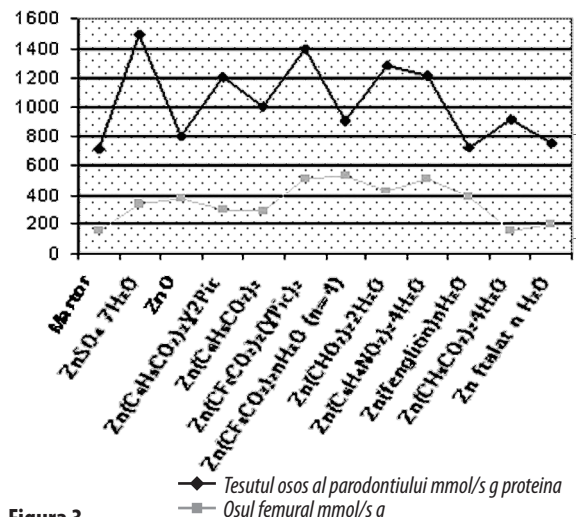

Figura 3
Influența compusilor zincului asupra activității adenzindezaminazei alcaline în țesutul osos la sobolani albi

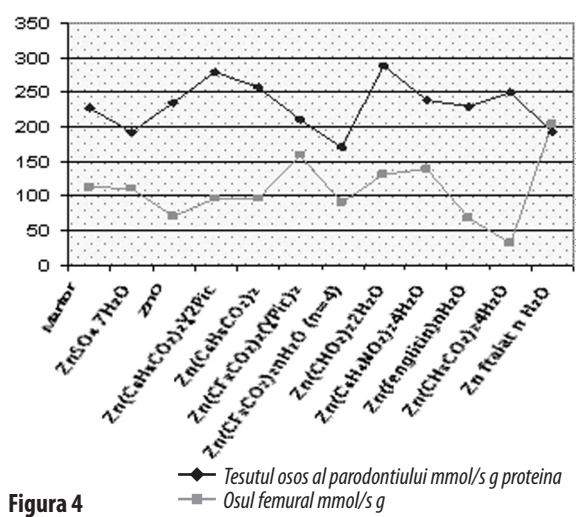

Figura 4
Influența compusilor zincului asupra activității adenilatdezaminazei alcaline în țesutul osos la sobolani albi

Compusii ZnO , $Zn(C_6H_5CO_2)_2 \cdot 2Pic$; $Zn(CH_3CO_2)_2 \cdot 4H_2O$ și Zn ftalat nH_2O contribuie la inhibarea esențială a activității — GLD-azei în oasele femorale. Aplicarea compusilor $Zn(C_6H_5CO_2)_2$; $Zn(CF_3CO_2)_2 \cdot 4H_2O$; $Zn(CHO_2)_2 \cdot 2H_2O$; $Zn(fenglitin)nH_2O$ nu se manifestă, în ansamblu, cu efecte sesizabile asupra activității — GLD-azei în oasele femorale. Schimbările sus menționate sînt imaginat schematic pe figura 5.

Din rezultatele cercetărilor efectuate concluzionăm ca sub acțiunea compusilor zincului au loc modificări pronunțate ale indicilor principali ai metabolismului în țesuturile parodontale și alte oase. Compusii studiați ai zincului se manifestă diferit asupra activității enzimelor cercetate în oase: dacă compusii ZnO , $Zn(fenglitin)nH_2O$; Zn ftalat nH_2O inhibă, în fond, activitatea majorității enzimelor studiate; atunci compusii $Zn(CF_3CO_2)_2(\gamma Pic)_2$; $Zn(CF_3CO_2)_4H_2O$; $Zn(CHO_2)_2 \cdot 2H_2O$; $Zn(C_6H_4NO_2)_2 \cdot 4H_2O$; $ZnSO_4 \cdot 7H_2O$; $Zn(C_6H_5CO_2)_2 \cdot 2Pic$;

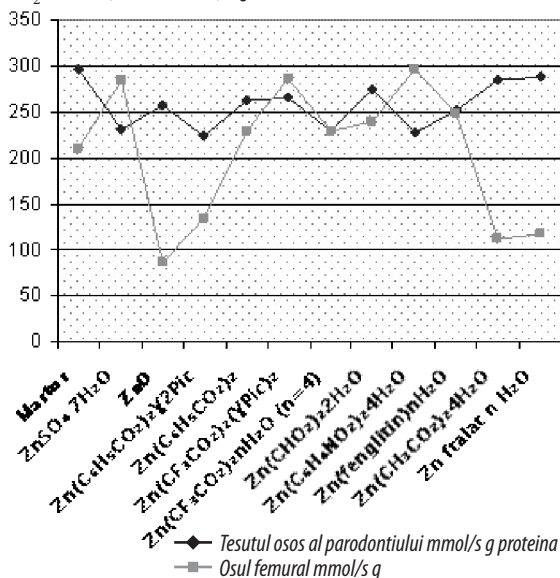

Figura 5
Influența compusilor zincului asupra activității beta-glucuronidazei alcaline în țesutul osos la sobolanii albi

$Zn(C_6H_5CO_2)_2$ au proprietatea de a spori în diversă măsură activitatea majorității enzimelor cercetate. Dintre acești compuși ai zincului, compusul $Zn(CF_3CO_2)_2(\gamma Pic)_2$ contribuie la creșterea mai pronunțată a enzimelor cercetate, aceasta permitându-ne de a conchide că acest compus posedă efecte de intensificare a proceselor de biosinteză a proteinelor în țesuturile parodontale și alte oase. Din acest punct de vedere, utilizarea compusului coordinativ al zincului — aductul trifluoracetatului de zinc cu — picolina, formula generală $Zn(CF_3CO_2)_2(\gamma Pic)_2$ este cea mai eficientă, în comparație cu ceilalți compuși ai zincului. Putem deduce, că efectul stimulator mai pronunțat asupra proceselor osteoregenerative, al compusului sus menționat al zincului, se definește prin intensificarea pronunțată a proceselor de biosinteză a proteinelor în țesutul osos al parodontiului și oaselor femorale. Substanța propusă provoacă un așa efect te-

rapeutic datorită înconjurării potrivite a liganzilor în jurul atomului central de simetrie tetraedrică de tipul $[ZnO N]$, ce ușor poate fi inclus în diferite procese vitale. În figura . este prezentată formula generală a compusului $Zn(CF_3CO_2)_2(\gamma Pic)_2$.

Rezultatele obținute

Aprecieră dozei optime la administrarea aductului trifluoracetatului de zinc cu picolina asupra unor procese metabolice în mandibula.

Pentru a elucida în ce măsură influențează aductul trifluoracetatului de zinc cu — picolina asupra proceselor osteoregenerative la administrarea lui în diverse doze, noi am cercetat pe țesuturile osului mandibulei împreună cu dinții, acțiunea compusului menționat, administrat cu diferite doze, asupra activității fosfatazei alcaline, adenozindezaminazei, adenilatdezaminazei. Rezultatele obținute (fig. 6), denotă tendința de sporire și efectul pronunțat de intensificare a activității fosfatazei alcaline în mandibule sub influența compusului $Zn(CF_3CO_2)_2(\gamma Pic)_2$, administrat cu cantitatea de substanță ce corespunde dozei 0,5 și respectiv 0,75; 1,0; 1,25 mg Zn / 100g masa corp. Deși diferența din activitatea fosfatazei alcaline în urma folosirii dozelor menționate nu este mare, totuși mai pronunțat acțiunea în sensul activării fosfatazei alcaline, compusul studiat al zincului, administrat cu doza de substanță ce conține 1,0 mg Zn / 100 g masa corp. Activitatea maximă a enzimei din cazul acesta e legată, după părerea noastră, de proliferarea intensă a osteoblastilor ce conțin fosfataza alcalină și de realizarea acțiunii stimulatorie a compusului $Zn(CF_3CO_2)_2(\gamma Pic)_2$ administrat cu doza de substanță ce conține 1 mg / 100 g masa corp. în ceea ce privește modificarea din activitatea fosfatazei alcaline în urma folosirii compusului zincului ce conține 0,25 mg / 100 g masa corp, ea practic s-a dovedit neînsemnată față de martor.

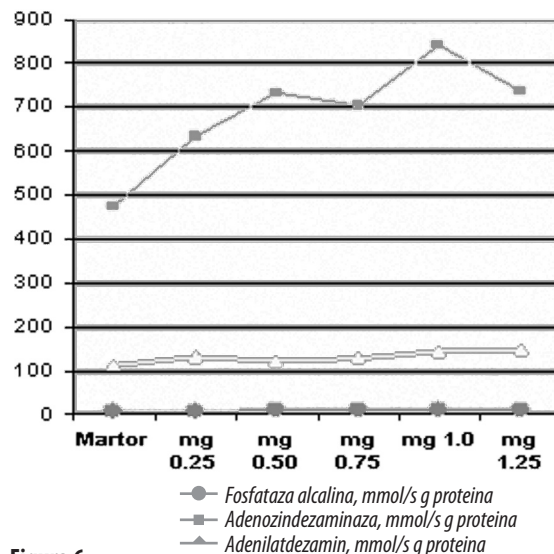

Figura 6
Influența compusului administrat asupra unor procese metabolice la nivel mandibular la sobolanii albi

Analizînd efectul aductului trifluoracetatului de zinc cu — picolina, administrat cu diferite doze,

asupra parametrilor de baza ai sistemului nucleotidelor adenilice, se evidentiaza sporirea pronuntata și cea mai mare a ADA-azei, în urma intrebuintarii compusului dat al zincului, cu doza de substanta ce contine 1,0 mg Zn / 100 g masa corp, fata de acelaș compus care este, inșă, administrat cu celelalte doze studiate. Activarea AMP-azei în mandibule, deasemenia are loc sub influenta compusului studiat al zincului, administrat cu toate dozele cercetate, inșă mai pronuntat și tot odata veridic,aceș proces este realizat de compusul zincului administrat cu dozele de substanta ce contine 1,0 și 1,25 mg / 100 g masa corp. Sporirea activității de metabolizare a nucleotidelor adenilice constituie dupa parerea noastra reactia de adaptare, ce urmeaza sa intensifice biosinteza acizilor nucleici și astfel sa accelereze procesele reparatorii.

Concluzii

Astfel, modificarile determinate de noi în unele procese metabolice din mandibule, sub influenta compusului $Zn(CF_3CO_2)_2(\gamma Pic)_2$, administrat cu diferite doze, permit a constata, ca efecte mai pronuntate de stimulare a proceselor osteoregenerative, au loc în cazul administrării compusului mentionat al zincului cu doza de substanta ce contine 1,0 mg Zn / 100 g masa corp, fata de administrarea compusului dat cu doza de substanta ce contine 0,25; 0,5; 0,75; 1,25 mg Zn /100 g masa corporala.

Bibliografie

- 1) Aductul trifluoracetatului de Zinc cu γ -picolina \ A.Gulea, Gh. Novitchii, O.Ciuntu, Gh. Granciu — Brevet de inventie Nr. De inregistrare AGEPI Nr 711-04 , 95.-01.88
- 2) Gudumac V. Tagadiuc O., Sardari V., Granciu Gh. Diagnosticul de laborator al osteoporozei. Elaborare metodica, Chisinau, 2008

Prezentat la 21.07.2008

ПРИМИНЕНИЕ ФЕНГЛИКОЛЯ В ЭКСПЕРИМЕНТЕ И КЛИНИКЕ

Rezumat

Utilizarea phenglycol-ului la tratarea inflamațiilor cavității bucale obținut din extracte de plante. A fost experimentat pe șobolani albi și în diferite cazuri clinice demonstrând o acțiune antibacterică. Nu au fost depistate efecte adverse, are un miros și gust plăcut și poate fi utilizat în pediatria stomatologică.

Summary

Clinic and experimental phenglycol using

A new preparation for the treatment of inflammatory diseases of the month cavity organs — phenglycol — has been obtained from medical plants. In experiments on white rats and clinically the preparation proved its wound-healing, anti-inflammatory, anesthetic and moderate bacteriostatic actions. It does not cause side-effects, has a pleasant smell and taste — facts giving the possibility to use it in pediatric stomatology.

В лечении заболеваний органов полости рта широко используются различные препараты лекарственных растений (марославин, сальвин, настойка календулы и другие). Многие из них или недостаточно эффективны или вызывают неприятные ощущения у больных. Так, весьма широко применяемый в стоматологической практике болгарский препарат марославин оказывает декадцинирующее действие на твердые ткани зубов вызывает их гиперестезию и сильное слюноотделение. Из-за побочных действий этот препарат не нашел широкого применения в детской стоматологии. Другие препараты оказывают временный клинический эффект. Ни один из препаратов не может быть использован в качестве профилактического средства.

Из составов, содержащих вещества растительного происхождения, применяемых в стоматологической практике, как гигиенические препараты, предложены зубные эликсиры, в состав которых входят водно-спиртовые настойки ромашки, бузины, коры дуба, алтея, хвоща полевого, мать-и-мачеха и отдельные химические -ментол, сорбит, нипачин, спирт этиловый в количестве 50—60% масс, глицерин 3—7% массы, вода. Эти составы (см. АС СССР № 708069%; А61К7/26; Бюлл. № 2, 1980) сравнительно хорошим лечебным

А.С. Кушнир,
Ф.Г.Шепель,
Д.Ф.Шепель,
И.А.Тритиченко,
В.А.Тритиченко,
В.А.Кырлиг

Кафедра
терапевтической
стоматологии ФУВ
(зав. кафедрой
профессор
В.З.Бурлаку)